

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/82/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219010574
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4219010574.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Kováčovej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného G. N. a spol., pre prečin pytliactva spolupáchateľstvom podľa § 310 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno c/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaných G. N. a I. C., proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 6. 10. 2020 sp. zn. 2T/99/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 21. apríla 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaní

1/ G. N., nar. XX. mája XXXX v T.,
trvale bytom T., A. mládeže číslo XXXX/XX,
X/Jozef C., nar. XX. januára XXXX v T.,
trvale bytom T., D. ulica číslo XXX/XX,
u z n á v a j ú v i n n ý m i , ž e

v bode 1/ obžalovaný G. N. a obžalovaný I. C.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa XX. novembra XXXX v čase od XX.XX h do XX.XX h v katastrálnom území obce T., v rybárskom revíri E. K. s číslom X-XXXX-X-X, pri riečnom kilometri XX, ktorý patrí do obhospodarovania Mestskej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu T. (ďalej len „MsO SRZ T.“), v rozpore s ustanovením § 13 odsek 1 písmeno b) zákona číslo 139/2002 Z. z. o rybárstve v znení neskorších predpisov bez povolenia lovili ryby zakázaným, hromadne účinným spôsobom - elektrickým prúdom pomocou agregátu z člna - pramice, pričom obv. G. N. bol v čase spáchania skutku osobou, ktorá mala osobitne uloženú povinnosť chrániť životné prostredie - členom rybárskej stráže, ako aj hospodárom MsO SRZ T., pričom ulovili najmenej jedného sumca veľkého (Silurus glanis), jedného jalca hlavatého (Leuciscus cephalus) a osem boleňov dravých (Aspius aspius) nezistených rozmerov a hmotností,

v bode 2/ obžalovaný I. C.

v čase od XX.XX h dňa XX. marca XXXX do XX.XX h dňa XX. marca XXXX v katastrálnom území mesta T., na sútoku riek E. K. a D. L., v rybárskom revíri D. L. s číslom X-XXXX-X-X, ktorý patrí do obhospodarovania MsO SRZ T. v rozpore s ustanovením § 14 písmeno a), písmeno b), § 15 odsek 1 písmeno b) zákona číslo 216/2018 Z. z. o rybárstve v znení neskorších predpisov bez povolenia lovil ryby v čase ich ochrany zakázaným, hromadne účinným spôsobom - sieťou o dĺžke 29 metrov, ulovil jedného sumca veľkého (Silurus glanis) o dĺžke 78 cm a hmotnosti 2,95 kg, jedného boleňa dravého (Aspius aspius) o dĺžke 72 cm a hmotnosti 3,39 kg, a jedného pleskáča vysokého (Abramis brama) o dĺžke 45 cm a hmotnosti 1,13 kg, ktoré si privlastnil v rozpore s ustanovením § 10 odsek 1, § 14 odsek 19 vyhlášky číslo 381/2018 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon o rybárstve v znení neskorších predpisov, čím poškodenej MsO SRZ T. spôsobil škodu v celkovej výške 105,08 - eura,

t e d a

v bode 1/ obžalovaný G. N.

spoločným konaním neoprávnene zasiahol do výkonu rybárskeho práva tým, že lovil ryby bez povolenia, zakázaným, hromadne účinným spôsobom ako osoba, ktorá má osobitne uloženú povinnosť chrániť životné prostredie,

v bode 1/ a 2/ obžalovaný I. C.

neoprávnene zasiahol do výkonu rybárskeho práva tým, že lovil ryby bez povolenia, zakázaným, hromadne účinným spôsobom, v bode 1/ spolupáchatelstvom a v bode 2/ samostatne a v čase ochrany,

t ý m s p á c h a l i

v bode 1/ obžalovaný G. N.

prečin pytliactva spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 310 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno c/ Trestného zákona,

v bode 1/ a 2/ obžalovaný I. C.

pokračovací prečin pytliactva podľa § 310 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, v bode 1/ spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, v bode 2/ samostatne.

Z a t o s a i m u k l a d á

obžalovanému G. N.

podľa § 310 odsek 2 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, nezistiac priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti - výkon rybárskeho práva v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

obžalovanému I. C.

podľa § 310 odsek 2 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, nezistiac priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona trest prepadnutia vecí: 1 kus rybárskej siete s dĺžkou 29 m.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej vecí sa stáva štát.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti - výkon rybárskeho práva v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodená spoločnosť: Slovenský rybársky zväz - Mestská organizácia T., IČO: XXXXXXXX, so sídlom T., s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Komárno (ďalej len „súd I. stupňa“) bol obžalovaný G. N. za skutok pod bodom 1/ uznaným vinným z prečinu pytliactva spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 310 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. a obžalovaný I. C. za skutok pod bodom 1/ z prečinu pytliactva spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 310 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na skutkových základoch, že:

v bode 1/ obž. G. a obž. I. C.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 01. novembra XXXX v čase od XX.XX h do XX.XX h v katastrálnom území obce T., v rybárskom revíri E. K. s číslom X-XXXX-X-X, pri riečnom kilometri XX, ktorý patrí do obhospodarovania Mestskej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu T. (ďalej len "MsO SRZ T."), v rozpore s ustanovením § 13 odsek 1 písmeno b) zákona číslo 139/2002 Z. z. o rybárstve v znení neskorších predpisov bez povolenia lovili ryby zakázaným, hromadne účinným spôsobom - elektrickým prúdom pomocou agregátu z člna - pramice, pričom obv. G. bol v čase spáchania skutku osobou, ktorá mala osobitne uloženú povinnosť chrániť životné prostredie - členom rybárskej stráže, ako aj hospodárom MsO SRZ T., pričom ulovili najmenej jedného sumca veľkého (Silurus glanis), jedného jalca hlavatého (Leuciscus cephalus) a osem boleňov dravých (Aspius aspius) nezistených rozmerov a hmotností,

v bode 2/ obž. I. C.

v čase od XX.XX h dňa XX. marca XXXX do XX.XX h dňa XX. marca XXXX v katastrálnom území mesta T., na sútoku riek E. K. a D. L., v rybárskom revíri D. L. s číslom X-XXXX-X-X, ktorý patrí do obhospodarovania MsO SRZ T. v rozpore s ustanovením § 14 písmeno a), písmeno b), § 15 odsek 1 písmeno b) zákona číslo 216/2018 Z. z. o rybárstve v znení neskorších predpisov bez povolenia lovil ryby v čase ich ochrany zakázaným, hromadne účinným spôsobom - sieťou o dĺžke 29 metrov, ulovil jedného sumca veľkého (Silurus glanis) o dĺžke 78 cm a hmotnosti 2,95 kg, jedného boleňa dravého (Aspius aspius) o dĺžke 72 cm a hmotnosti 3,39 kg, a jedného pleskáča vysokého (Abramis brama) o dĺžke 45 cm a hmotnosti 1,13 kg, ktoré si privlastnil v rozpore s ustanovením § 10 odsek 1, § 14 odsek 19 vyhlášky číslo 381/2018 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon o rybárstve v znení neskorších predpisov, čím poškodenej MsO SRZ T. spôsobil škodu v celkovej výške 105,08 - eura.

Za to bol obžalovanému G. N. podľa § 310 ods. 2 Tr. zák., pri nezistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zák., nezistení priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol tiež uložený trest zákazu činnosti - výkonu rybárskeho práva v trvaní 36 mesiacov.

Obžalovanému I. C. bol podľa § 310 ods. 2 Tr. zák., pri nezistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zák., zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol tiež uložený trest zákazu činnosti - výkonu rybárskeho práva v trvaní 36 mesiacov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu bol uložený trest prepadnutia veci - 1 ks rybárskej siete s dĺžkou 29 m, vlastníkom ktorej sa stáva podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. štát.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený Slovenský rybársky zväz - Mestská organizácia T. odkázaný s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obaja obžalovaní do všetkých výrokov. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajkyne uviedli, že ich vina nebola preukázaná, naopak, bola vyvrátená vykonanými dôkazmi, s poukazom na ktoré nedošlo z ich strany k naplneniu uvedeného trestného činu. Konštatovali, že Mestská organizácia (ďalej len „MsO“) Slovenského rybárskeho zväzu (ďalej len „SRZ“) Komárno obdržala od Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy (ďalej len „RVPS“) T. objednávku na odlov vzoriek rýb telefonicky, žiadny oficiálny papier nedostali, takže obžalovaný G. N. mal iba ústny pokyn na vykonanie odlovu od predsedu MsO SRZ T. p. S. P., ktorý mu uviedol, že je potrebné vykonať odlov elektrickým agregátom. Disponoval povolením na odlov rýb od SRZ - Rada X. na celý rok 2018 elektrickým agregátom. Keďže poveternostné podmienky neumožnili vykonať tento odlov dňa XX. XX. XXXX, vykonal ho 1. XX. XXXX, o čom mal jeho nadriadený S. P. vedomosť. V tento deň v čase o X.XX hod. zavolať aj na políciu, že ide vykonať odlov ako hospodár MsO SRZ T. pre štátneho veterinára, s čím sa súd I. stupňa vôbec nezaoberal. Plnil si teda iba svoje pracovné povinnosti. Nie je logické, že by chcel ísť páchať trestný čin, ktorý vopred oznámil polícii.

Svedok S. P. potvrdil, že nebol termín dokedy sa má vykonať odlov s C.. E. V., ktorý jediný mal k dispozícii metodický pokyn. V ďalšom poukázal na výsluchy jednotlivých svedkov a konštatoval, že nenaplnili ani subjektívnu stránku trestného činu pytliactva podľa § 310 Tr. zák., s čím sa súd I. stupňa taktiež

nevysporiadal, rovnako ako s delbou úloh medzi nimi. Okrem toho zdôraznil, že všetky ulovené ryby boli dané na preskúmanie, preto mu nie je jasné, aká škoda vznikla.

Navrhol preto, aby odvolací súd aplikoval zásadu „in dubio pro reo“ a zásadu prezumpcie neviny uvedenú v § 2 ods. 4 Tr. por. a zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 285 písm. a/ Tr. por. ich oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok uvedený v obžalobe.

Prokurátor sa písomne vyjadril k podanému odvolaniu obžalovaných tak, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny po hmotnoprávnej aj procesnoprávnej stránke. Namietol však, že obhajkyňa prakticky odôvodnila odvolanie iba vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/, i keď ústne bolo odvolanie zahlasené proti všetkým výrokom, v dôsledku čoho si nespĺnila povinnosť uvedenú v ustanovení § 311 ods. 2 Tr. por.

Konštatoval však, že obžalovaní sú zo spáchania skutku pod bodom 1/ usvedčovaní najmä výpoveďami členov rybárskej stráže - svedkami C. O. a P. P. a ich výpovede korešponujú aj s úradnými záznamami členov policajnej hliadky. Tvrdenie obžalovaného G. N. o ústnom pokyne na vykonanie odlovu svedok S. P. nepotvrdil, práve naopak, uviedol, že ani jemu ani svedkovi C.. E. V. skutočnosť, že ide vykonať odlov neuviedol a vedel, že to nemôže robiť bez veterinára. Taktiež to potvrdil svedok C.. E. V.. Okrem toho poukázal na listinu na čl.193, podľa ktorej bolo možné vykonať odlov iba do 31. 10. 2018. Taktiež tvrdenie obžalovaného G. N. o možnosti vykonať odlov na základe potvrdenia od SRZ - Rada X. neobstojí, keďže tam uvedený súhlas na celý rok bol iba pre účely záchranného odlovu, čo nebol tento prípad, keďže na mesiac november 2018 ichtyológ žiadnu mimoriadnu situáciu v danej lokalite nevyhlásil. Nedisponoval preto žiadnym povolením na vykonanie odlovu hromadne účinným zariadením a nevykonal ani denný zápis o odlove do pracovného výkazu. Preto telefonát na linku č. 158 považuje za účelový a okrem toho v prepise zo záznamu REDAT nevyplýva, že by nahlásil odlov elektrickým agregátom. Každopádne je názoru, že ani táto skutočnosť nevylučuje jeho trestnoprávnu zodpovednosť, keďže tento dôvod nie je uvedený v ustanoveniach § 24 až § 30 Tr. zák.

Namietol tiež, že o úmysle zneužiť odlov pôvodne určený na legálny odber vzoriek svedčí aj skutočnosť, že podľa Metodického pokynu Štátnej veterinárnej a potravinovej správy SR č. 15/2017-269 zo dňa 12. 12. 2017 vzorku tvorí jedna ryba o hmotnosti 2500g, prípadne viac rýb len rovnakého druhu a obžalovaní mali v člene minimálne 10 rýb troch rôznych druhov.

Pokiaľ ide o obžalovaného I. C., i keď na jeho predchádzajúce odsúdenia sa vzťahuje fikcia neodsúdenia, pri hodnotení jeho osoby je nutné prihliadnuť, že bol v minulosti za obdobnú trestnú činnosť trikrát odsúdený.

Z týchto dôvodov navrhol odvolania oboch obžalovaných zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Právna zástupkyňa obžalovaných na verejnom zasadnutí zotrvala na písomných dôvodoch odvolania a dodala, že nebola preukázaná ani úmyselná stránka trestného činu pytlactva, keďže obžalovaní nepoznali obsah metodického pokynu, ktorý mal u seba svedok C.. E. V.. Konali vo vedomí, že odlov môžu vykonať na základe povolenia SRZ - Rada X. na celý rok 2018. Pred súdom I. stupňa chce vypočuť svedka I. G., preto navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaných spod skutkov oslobodiť podľa § 285 písm. a/ Tr. por., alternatívne zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a vec vrátiť súdu I. stupňa na opätovné prejednanie.

Obžalovaní na verejnom zasadnutí uviedli, že pridriavajú sa slov svojej advokátky a súhlasia s tým, čo povedala. Konštatovali, že sa cítia byť nevinní, plnili si iba svoje povinnosti.

Zástupca krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí o odvolaní pred krajským súdom uviedol, že pred súdom I. stupňa nedošlo k žiadnym pochybeniam. Poukázal na skutočnosť, že súd I. stupňa správne zistil skutkový stav veci a tento aj správne právne vyhodnotil, okrem ukladania trestu zákazu činnosti obžalovanému I. C., ktorý mu mal byť uložený aj podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. pri zistení prevyšujúceho pomeru pŕiťažujúcich okolností. Je si však vedomý, že v dôsledku absencie odvolania zo strany prokurátora, nie je možné tento nedostatok napraviť. Odvolanie obžalovaných navrhol podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami (obžalovanými) Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré

mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že v konaní bolo zadovážených dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre rozhodnutie súdu I. stupňa, ktorý na hlavnom pojednávaní postupoval pri vykonávaní dôkazov podľa Tretej časti tretej hlavy Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie primerane odôvodnil v súlade s ustanovením § 168 Tr. por., keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, takisto poukázal na to, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré oprel svoje skutkové zistenia.

Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, akými úvahami sa spravoval pri posudzovaní konania obžalovaných v otázke viny i trestu. V týchto smeroch okresný súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň aj podrobne odôvodneným spôsobom, ktorému, napriek námietkam obhajoby, z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov, tak ako sú uvedené v § 2 ods. 6, ods. 10 a ods. 11 Tr. por., nemožno nič vytknúť. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa, že vina oboch obžalovaných bola nepochybne preukázaná vykonaným dokazovaním.

Pokiaľ ide o skutok pod bodom 1/, vina oboch obžalovaných bola preukázaná výpoveďami jednotlivých svedkov, najmä S. P., C. E. V., E. L., C. O., P. P., ktorí od začatia trestného stíhania jednoznačne usvedčovali obžalovaných zo spáchania uvedeného skutku, čo potvrdili i na hlavnom pojednávaní. Ich výpovede sú podporené aj listinnými dôkazmi.

V tomto smere krajský súd konštatuje, že nesporným bola skutočnosť, že obaja obžalovaní sa v inkriminovanom dni nachádzali na mieste spáchania skutku, nepopreli ani skutočnosť, že lovili ryby pomocou elektrického agregáta, bránili sa však tým, že to bolo za účelom odlovu na pokyn S. P. ako predsedu MsO SRZ T. a túto skutočnosť nahlásili i na políciu. K ich obrane krajský súd konštatuje, že obžalovaný G. N. ako hospodár MsO SRZ T. a obžalovaný (jeho švager) I. C., ktorý sa už viac krát brigádne zúčastnil podobného odlovu, vedeli, že ho môžu vykonať iba na základe povolenia, za prítomnosti veterinára a je možné vykonať odlov iba jedného druhu rýb, ktoré všetky skutočnosti porušili. Taktiež nevypísali denný pracovný výkaz, nemali na brehu zabezpečenú ďalšiu osobu a pokiaľ ide o telefonát na políciu, tam nenahlásili skutočnosť, že loviť budú pomocou elektrického agregáta.

Pokiaľ ide o ich obranu, že mali povolenie od MsO SRZ X., z tohto jednoznačne vyplýva, že odlov bol povolený na rok 2018 iba pri mimoriadnej situácii, t.j. nebol použiteľný na odlov, ktorý vykonávali obžalovaní za účelom prieskumu dňa 1. 11. 2018. Okrem toho sa nevedeli preukázať ani predloženým denným výkazom o použití elektrického agregátu s prehlásením členov lovnej skupiny ako aj písomným súhlasom oblastného ichtyológa v zmysle smernice č.879/221/10-00. Uvedené skutočnosti potvrdzuje aj správa MsO SRZ T. zo dňa 27. 11. 2018 (č.l.184), správa RVPS T. zo dňa 28. 11. 2018 (č.l.193) a v neposlednom rade Metodický pokyn Štátnej veterinárnej a potravinovej správy Slovenskej republiky na rok 2018 (č.l.194-196), z ktorého vyplýva, že odlov bolo možné vykonať iba v termíne do 31. 10. 2018 a vzorku môže tvoriť iba ryba v predpísanej hmotnosti, resp. viac rýb rovnakého druhu spolu v hmotnosti 2500g, čo taktiež obžalovaní nedodržali.

Obrana, že metodický pokyn nevideli, ich taktiež nemôže vyvinieť zo spáchaného skutku, keďže nedodržali ani čl. II smernice č.879/221/10-00. Taktiež zo správy Sekretariátu SRZ - Rada Žilina z č.l.210 vyplýva, že na mesiac november 2018 nevydali žiadny súhlas na odlov rýb hromadne účinnou metódou pre MsO SRZ T.. Taktiež Okresný úrad T., odbor starostlivosti o životné prostredie, nevyhlásil mimoriadnu situáciu (č.l.212), ktorá skutočnosť, by prípadne mohla mať za následok možnosť vykonať odlov hromadne účinným spôsobom - elektrickým agregátom.

Pokiaľ ide o ich obranu, že nemali úmysel páchať trestný čin, keď odlov aj oznámili polícii, krajský súd túto skutočnosť vyhodnotil v súlade s vyjadrením prokurátora, za účelové nahlásenie, keďže na základe tohto mohli mať relatívne „kľud“ v prípade ťažkostí a je zrejmé, že ani tam nenahlásili, že idú loviť elektrickým agregátom. Okrem toho sa nejedná o jeden z prípadov výnimiek z trestnoprávnej

zodpovednosti uvedenej v ustanoveniach §§ 24 až 30 Tr. zák. Súčasne bolo preukázané, že obžalovaný G. N. bol v tom čase hospodárom MsO SRZ T., t.j. osobou, ktorá bola povinná titulom tejto svojej funkcie chrániť životné prostredie. Obaja teda mali vedomosť, že uvedeným konaním porušujú právne predpisy a pre tento prípad s tým boli uzročený, v dôsledku čoho sa dopustili uvedeného protiprávneho konania v nepriamom úmysle v zmysle ustanovenia § 15 písm. b/ Tr. zák.

Z týchto dôvodov mal aj krajský súd nepochybne preukázané, že obžalovaní sa dopustili skutku kladeného im za vinu pod bodom 1/ a že naplnili všetky znaky objektívnej i subjektívnej stránky žalovaného prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a obžalovaný G. N. aj písm. c/ uvedeného paragrafu a to spolupáchateľstvom, podľa § 20 Tr. zák., keďže obaja na číne spoločne lovili (odchyťovali) ryby hromadne účinným spôsobom majú vedomosť z ich predchádzajúcich skúseností, čo všetko na zákonný odlov musia byť k dispozícii a aké všetky osoby musia byť prítomné a napriek tomu odlov vykonávali v rozpore s vtedy platným zákonom o rybárstve, konkrétne § 13 ods. 1 písm. b/ č.139/2002 Z. z. účinnom do 31. 12. 2018.

S ohľadom na všetky vykonané dôkazy nevidel krajský súd nutnosť doplniť dokazovanie pred súdom I. stupňa o výsluch svedka I. G. v zmysle návrhu obhajkyne obžalovaných prezentovanom na verejnom zasadnutí o odvolaní.

Pokiaľ ide o skutok 2/, z tohto je obžalovaný Jozef Molnár jednoznačne usvedčovaný jednak jeho vlastnou výpoveďou, keď už v prípadnom konaní uvádzal, že ryby ulovil, uhradil tiež škodu, ktorá vznikla poškodenej organizácii, priznal, že si ich chcel ponechať a spotrebovať v domácnosti. Preto jeho následná obrana na hlavnom pojednávaní, že sieť tam on do vody nedal, iba tie ryby vylovil, nie je právne relevantná, keďže v takom prípade to mal nahlásiť na políciu a ryby pustiť, resp. odovzdať MsO SRZ T. a nie ich vyloviť. Okrem toho bol bezprostredne po spáchaní skutku kontrolovaný príslušníkmi polície, ktorým vydal tri kusy ulovených a privlastnených rýb, pričom potrebné doklady k rybolovu nemal. Usvedčujú ho aj výpovede priamych svedkov C. O., W. C. a P. G.. Jednoznačne bolo preukázané, že lovil v čase individuálnej ochrany v rozpore s § 14 písm. a/, písm. b/ zák. č. 381/2018 Z. z. v znení neskorších predpisov a súčasne s použitím siete, čo je v rozpore s § 15 ods. 1 písm. b/ uvedeného zák. č. 381/2018 Z. z. v znení neskorších predpisov účinného od 1. 1. 2019. Keďže ryby už boli uhynuté, organizácii vznikla škoda vo výške 105,08,- eur.

Obžalovaný I. C. je jednoznačne usvedčený zo žalovanej trestnej činnosti a svojím konaním pod bodom 2/ naplnil všetky znaky vyššie uvedeného trestného činu, pričom s ohľadom na vyššie popísané skutočnosti, krajský súd vyhodnotil spáchanie skutku obžalovaným v priamom úmysle v zmysle ustanovenia § 15 písm. a/ Tr. zák., keď chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť a ohroziť záujem chránený týmto zákonom, o čom jednoznačne vypovedá spôsob spáchania skutku, ktorý úmysel obžalovaný aj v prípravnom konaní slovné popísal.

Z uvedených dôkazov je zrejmé, že súd I. stupňa správne postupoval, keď konštatoval, že skutky sa stali, sú trestnými činmi a spáchali ich obžalovaní v rozsahu tam uvedenom. Nebol však dôsledný, keď vo vzťahu k obžalovanému I. C. tieto právne posúdil a kvalifikoval ako samostatné prečiny pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v bode 1/ spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. Správne mal tieto právne kvalifikovať ako čiastkové útoky jedného pokračovacieho prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v bode 1/ spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a v bode 2/ samostatne, s prihliadnutím na ustanovenie § 122 ods. 10 Tr. zák.

Skutky pod bodmi 1/ a 2/ v prípade obžalovaného I. C. je potrebné podľa tohto ustanovenia považovať ako jeden trestný čin, ktorého čiastkové útoky spája objektívna súvislosť v čase (v zmysle ustálenej judikatúry do 6 mesiacov, keďže prvý bol spáchaný dňa 1. 11. 2018 a druhý dňa 26. 3. 2019), spôsobe ich spáchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer obžalovaného. Taktiež je potrebné uviesť, že obžalovanému I. C. bolo vznesené obvinenie za skutok zo dňa 1. 11. 2018 až 4. 4. 2019, t.j. potom ako bol dokonaný skutok uvedený pod bodom 2/, čiže aj podmienka uvedená v ustanovení § 122 ods. 13 Tr. zák. bola splnená na to, aby mohli byť oba skutky posudzované ako čiastkové útoky jedného pokračovacieho trestného činu.

Krajský súd preto zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. z dôvodov, že súd I. stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a súčasne došlo k

porušení ustanovení Trestného zákona a obžalovaných uznal na rovnakom skutkovom základe vinných s tým, že konanie obžalovaného I. právne kvalifikoval ako pokračovací prečin pytlactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v bode 1/ spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., v bode 2 samostatne. Uvedené mohol napraviť krajský súd aj pri absencii odvolania prokurátora, keďže touto nápravou došlo k zlepšeniu postavenia obžalovaného.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sa krajský súd nemohol stotožniť s odvolacími námietkami obhajoby.

Krajský súd preskúmal okrem výroku o vine aj výrok o uložených trestoch obžalovaným súdom I. stupňa. Zameral sa aj na osobné pomery obžalovaných, pričom z odpisu registra trestov zistil, že obžalovaný G. N. bol v minulosti pred spáchaním trestného činu, za ktorý sa mu ukladá trest, jedenkrát súdne trestaný ešte v roku 1975, no hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Súčasne z výpisu z evidencie priestupkov vyplýva, že bol jedenkrát priestupkovo prejednávaný pre priestupok na úseku cestnej premávky. Obžalovaný I. C. bol v minulosti trikrát súdne trestaný pre obdobnú trestnú činnosť, t.j. prečin pytlactva, no vo všetkých prípadoch sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že bol dvakrát priestupkovo postihnutý pre priestupky na úseku cestnej premávky.

S poukazom na uvedené krajský súd zistil, že obžalovanému G. N. nesprávne pri ukladaní trestu súd I. stupňa nevzhladol poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák., keďže ojedinelý priestupok na úseku cestnej premávky nebránil priznať mu uvedenú poľahčujúcu okolnosť, zvlášť, keď jeho protiprávne konanie naplňajúce znaky priestupku nemá žiadny súvis s konaním, ktoré sa mu kladie za vinu v prejednáwanej veci. Pokiaľ ide o prirážajúce okolnosti uvedené v § 37 Tr. zák., ani krajský súd nevzhladol u neho žiadnu prirážajúcu okolnosť.

S ohľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností nad prirážajúcimi u obžalovaného G. N., bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a znížiť hornú hranicu trestnej sadzby uvedenej pri § 310 ods. 2 o jednu tretinu, čo krajský súd po zrušení napadnutého rozsudok napravil, pričom vychádzal pri ukladaní trestu po uvedenej úprave z trestnej sadzby v rozpätí 6 mesiacov až 2 roky a 2 mesiace. S ohľadom na jeho doposiaľ bezúhonný život, aj krajský súd dospel k záveru, že na jeho nápravu postačí trest výchovný, preto mu uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby a jeho výkon mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, t.j. taktiež na samej dolnej hranici.

Poukazujúc na skutočnosť, že trestnej činnosti sa obžalovaný G. N. dopustil v súvislosti s porušením ustanovení zákona ako i svojich povinností vyplývajúcich mu z postavenia hlavného hospodára v MsO SRZ T., bolo mu potrebné tiež ukladať trest zákazu činnosti - výkonu rybárskeho práva, ktorý mu krajský súd oproti súdu I. stupňa ponížil, keď mu ho uložil v trvaní 18 mesiacov, ktorú dĺžku pokladá za dostatočnú na jeho nápravu s prihliadnutím i na okolnosti spáchania skutku.

Pokiaľ ide o obžalovaného I. C., súd I. stupňa správne neprihliadol na žiadne poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 Tr. zák., i keď sa v minulosti dopustil troch obdobných konaní a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený (za čo mu nebola priznaná prirážajúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák.), bolo potrebné vyhodnotiť jeho predchádzajúci spôsob života a skutočnosť, že už trikrát spáchal obdobnú trestnú činnosť a nemohla mu byť preto poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. j/ Tr. zák.

Na rozdiel od súdu I. stupňa, s poukazom na zmenu právnej kvalifikácie na pokračovací prečin pytlactva, nezistil krajský súd u obžalovaného I. C. prirážajúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zák. a preto mu bolo potrebné ukladať trest postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a prirážajúcich okolností, bez aplikácie § 38 ods. 4 Tr. zák., vychádzajúc z trestnej sadzby uvedenej v § 310 ods. 2 Tr. zák., t.j. 6 mesiacov až 3 roky.

S poukazom na skutočnosť, že na obžalovaného sa hľadá, akoby nebol odsúdený, ukladal mu krajský súd trest odňatia slobody ako prvotrestanému v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 12 mesiacov, ktorý považoval s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu ako i pomery páchatela a jeho predchádzajúci život za primeraný a dostatočný. Súčasne mu jeho výkon podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Rovnako ako pri obžalovanom G. N., aj obžalovanému I. C. bolo potrebné s poukazom na charakter trestnej činnosti ukladať aj trest zákazu činnosti - výkonu rybárskeho práva, ktorý mu krajský súd uložil prihliadnuc na predchádzajúci život a skutočnosť, že sa dopustil dvoch čiastkových útokov jedného trestného činu v trvaní 24 mesiacov.

Keďže súd I. stupňa správne uložil obžalovanému I. C. aj trest prepadnutia veci - 1 kus rybárskej siete v dĺžke 29 m, krajský súd tento výrok poňal do svojho rozhodnutia spolu s určením, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Je potrebné zdôrazniť, že krajský súd pri rozhodovaní o trestoch vychádzal zo základných zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na výchovu k tomu, aby viedli riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a aby trest zároveň vyjadril morálne odsúdenie páchatel'ov spoločnosťou. Súčasne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery odvolací súd prihliadol na spôsob spáchania skutkov, následky, zavinenie, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti ako aj na osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosť nápravy.

Poškodená MsO SRZ T. si síce nárok na náhradu škody uplatnila, avšak za skutok pod bodom 1/ boli všetky ryby odovzdané tejto organizácii a za ryby ulovené v skutku 2/ obžalovaný I. C. škodu uhradil, preto správne súd I. stupňa rozhodol o odkázaní poškodenej organizácii na civilný proces. Z tohto dôvodu krajský súd taktiež odkázal uvedenú organizáciu na civilný proces.

Keďže súd I. stupňa pochybil pri posudzovaní právnej kvalifikácii skutku spáchaného obžalovaným I. C., odvolací súd toto pochybenie napravil tým, že zrušil napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por., opätovne preskúmal aj výroky o treste a rozhodol vo veci sám tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku, a to za splnenia zákonných podmienok v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.